

12. 4. 2021

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

10 otázek pro ... Zdeňka Šťastného

JUDr. Zdeněk Šťastný je společníkem olomoucké Advokátní kanceláře Ritter-Šťastný založené v roce 1990. V kanceláři vytvořili tým osmi specializovaných právníků, díky čemuž kancelář poskytuje právní pomoc takřka ve všech oblastech práva. JUDr. Zdeněk Šťastný se společně s JUDr. Petrem Ritterem zasloužili v roce 1990 o urychlenou privatizaci české advokacie a poté po několik funkčních období působili v představenstvu České advokátní komory, v její kárné komisi a kontrolní radě. V roce 2019 oba vstoupili do Právnícké síně slávy.

1. Proč jste se rozhodl stát se právníkem?

K tomu jsem se nerozhodl, k tomu jsem dospěl. V pubertě jsem soustředil kolem sebe tlupu podobně potrefených kamarádů a s velkými plány jak se jednou projdu po červeném koberci v Los Angeles, jsem začal natáčet amatérské hrané filmy. Nemůžu říct, že neúspěšně. Podařilo se mi pro spolupráci nadchnout i některé dnes význačné osobnosti – pány Libora Peška, Karla Steigerwalda, Karla Smyczka, Zdeňka Zaorala a získat na festivalech řadu cen. Abych do vojnu vymytého mozku nalil zase něco kulturních hodnot, přihlásil jsem se snad na všechny pražské fakulty. Příjímání pohovory ale vypsal na stejný den, takže mne na práva nasměrovala mince. Po neúspěšném pokusu o FAMU jsem se již znovu o přijetí nesnažil, protože za tu dobu jsem právu natolik propadl, že jsem se mu upsal na celý život.

2. Co máte na své práci nejraději?

Různorodost. Nedokázal bych dělat ve fabrice u pásu, nebo u pokladny v supermarketu. Jednou za mnou přijdou klienti a chtějí sepsat darovací smlouvu, jindy staroušci, které vyhazuje z domu syn, jemuž tento dům darovali. Nebo přijde klient stíhaný pro ublížení na zdraví, když mu chodec nečekaně vstoupil do jízdni dráhy, nebo rodiče, že jim frajírek v opilosti srazil autem dítě, navíc nemocnice zpackala operaci a synovi zůstanou nejspíš trvalé následky. Na advokacii se mi líbí nutnost chápat problém z různých stran.

3. Čím byste byl, kdybyste nebyl právníkem?

Na tuto otázku neumím odpovědět. Když mi nevyšel film, právo si mne natolik získalo, že jsem již o ničem jiném neuvažoval.

4. Který předmět byl na studiích vašim nejoblíbenějším a proč? A který jste naopak neměl rád vůbec.

Když dovolíte, začnu druhou částí otázky. Víím o lidech, kteří se nabíflují jízdni řád či telefonní seznam. Ale ani ti by na fakultě dějiny sovětského státu a práva nebo vědecký komunismus nejspíš nemuseli napoprve zvládnout. Při přípravě na zkoušky z těchto předmětů jsem klel nad tím, že lidstvo vynalezlo písmo a Gutenberg knihtisk. U „sověta“ jsem měl kliku, ale na „vědkom“ jsem přečetl tolik Lenina, že ani Vasil Bilak, Gustáv Husák a celé politbyro ÚVKSS dohromady toho nepřečetli tolik, co já. Napotřetí úspěch. Do indexu se mi docent, kterému jsme říkali Dar strany naší fakultě, podepsal. Nikdo se mne od té doby na nic z toho nezeptal, takže máte-li zájem, mohu si vás zapsat na soukromé konzultace. Ale abych odpověděl i na druhou část otázky. Vždycky jsem měl a mám rád, pokud jde o právo a ne o filozofická moudra u sklenice vína, pokud možno jednoznačně mantinely dávající člověku možnost zvážít očekávaný následek. Udělám to a to a musím očekávat ono. Pokud se tak nestane, můžu se očekávaného následku domáhat třeba i u soudu. Nebo se u soudu může proti mně splnění očekávaného následku domáhat někdo jiný, třeba i státní zástupce.

Proto jsem měl rád především trestní právo. Nejdůsledněji jsou jasná pravidla upravena trestním právem. Stručně a jasně. Proto mám „tresta“ rád.

5. Je nějaký zákon, který byste nejraději zrušil?

Nemám rád obsáhlé, užvaněné právní předpisy, obsahující spoustu výjimek a odkazů, předpisy, které jsou jakýmsi pokusným produktem politiků, vyžadujícím časté novely, prostě - než předpis dočtete, platí již jeho jiné znění. Proto bych počet zákonů podstatným způsobem zredukoval. Co do množství i co do obsahu. Mnoho zákonů znamená málo svobody. Navíc přímo vybízí k zneužití zásady „neznalost zákona neomlouvá“. V tom množství se mnohdy neorientují ani právníci. A když se judikatura ustálí, mnohdy už je pozdě. I když na druhé straně ... co bychom pak my, advokáti, dělali.

6. Který zákon považujete za nejzdařilejší?

Ten, který zrušil vedoucí úlohu komunistické strany.

7. Kdo vás v životě - tom pracovním i soukromém - nejvíce ovlivnil.

Nemohu nezmínit kolegu Petra Rittera. V roce 1968 jsme se sešli jako spolubydlící na koleji na Větrníku. Byl podobně praštěný jako já, měl rád stejný humor, měli jsme podobné názory. Proto jsme se na konci studia dohodli, že on se vzdá soudcovského taláru, já se vzdám Liberce, oba jsme vrátili stipendium a sešli jsme se v Advokátní poradně v Olomouci, V roce 1990 jsme založili společnou kancelář a tu neustále cizelujeme dosud. Podařilo se nám obklopit partou velmi dobrých kolegů a tak se jako tým pustíme takřka do všeho, co se našim klientům podařilo z hlediska práva zamotat. Sám bych se do mnohých kauz rozhodně nepustil. A již více jak 40 let mne samozřejmě dnes a denně silně ovlivňuje také manželka.

8. Jací lidé vás dokážou nejvíce rozčítit?

Pokrytci, kteří umí zneužít důvěřivé nebo ne příliš uvažující spoluobčany, lidi, kteří jsou schopni k prosazení svých hanebností právo porušit, ohnout, odklonit, prostě zdeformovat. Všichni ti „šmejdi“, kteří se nestydí okrást bezbranné důchodce, nebo ti, kteří pro sebemenší maličkost otravují život druhým tam, kde by stačilo se domluvit. Nebo si vymyslí hloupost a zblbnou tím celou civilizaci. Nebo si snad doopravdy hlasatelé nových „myšlenek“ myslí, že třeba Margaret Thatcherová, Dana Drábová nebo Barack Obama a jiní získali své postavení díky pohlaví či barvě kůže?

9. Největší pracovní úspěch?

Nevím, zda přímo pracovní. Ale jsem nesmírně vděčný osudu, že jsme mohli alespoň trochu přispět k přeměně advokacie po revoluci (první nástřel zákona o advokacii vznikl u nás v obýváku) nebo, že jsme alespoň částečně přispěli ke zmaření snah o samostatnost Moravy.

10. Co byste vzkázal mladým lidem, kteří uvažují o právnícké profesi?

Aby byli čestní, aby ve své profesi lidem pomáhali a právní znalosti nezneužívali, ale pouze využívali ku prospěchu jiných. Aby neuhýbali lákadlu peněz, či jiných výhod nebo síle a tlaku mocných. Krátce řečeno, aby respektovali etická pravidla právnícké profese.

© EPRAVO.CZ - Sbírnka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [„Za každou kauzou je živý příběh“](#)
- [Přehnaná, nebo důvodná prevence? Zajištění a utvrzení závazků v praxi](#)
- [Ombudsman na Maltě - základní parametry a role. A v čem bychom se mohli poučit i my v](#)

Česku?

- [Spoluvlastnictví a správa společné věci](#)
- [Úmyslně zkracující právní jednání mezi dlužníkem a osobou blízkou](#)
- [Doručování soudních písemností ze zahraničí do ČR](#)
- [Souhrn významných událostí ze světa práva](#)
- [Rozšiřování státní moci při implementaci acquis EU: český fenomén gold-platingu na příkladu konfiskační směrnice](#)
- [Návrh nového zákona o digitální ekonomice](#)
- [Mezinárodní dožádání a lhůta pro stanovení daně: kritéria účelnosti, věcnosti a včasnosti v judikatuře](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 30.: Jednání za s.r.o. – zápis jednatelského oprávnění do obchodního rejstříku](#)